

Nr 156

Av herr Svenungsson m. fl., om statlig kreditgaranti för deltidsjordbruk.

I rationaliseringskungörelsen SFS 1967:453 framhålles i 9 § att statligt stöd ej lämnas till stödjordbruk eller annat deltidsjordbruk. Med deltidsjordbruk avses i detta fall jordbruk eller skogsbruk som inte ger full sysselsättning åt minst en man.

Genom denna bestämmelse har man undantagit en stor del av de svenska jordbruksfastigheterna från möjlighet att erhålla kreditgarantier för rationaliseringsåtgärder. Givetvis innebär bestämmelsen också att kreditgaranti för förvärv av sådan fastighet inte kan medgivas. Det borde enligt vårt förmenande finnas mycket starka skäl för att man från samhällets sida skulle intaga en mer positiv inställning till deltidsjordbruket. Det torde för närvarande finnas omkring 75 000 jordbrukare som enligt rationaliseringskungörelsens bestämmelser är att hänföra till deltidsjordbrukare.

Den svenska landskapsbilden har i mycket hög grad kommit att bära sin prägel av utformningen av dessa mindre fastigheter. Vid sidan av att de ger sina brukare en ringa ekonomisk fördel innebär de ur miljö och trivselsynpunkt en faktor av stor betydelse för hela samhället. Om bostäderna på dessa mindre fastigheter kan hållas i fullgott skick innebär det i en tid av bostadsbrist ett icke föraktligt tillskott till bostadsmarknaden. Dessutom medför deltidsjordbruket att samhället slipper påtaga sig de betydande kostnader som är förenade med uppgiften att hålla landskapsbilden öppen. Enligt skogsvårdsstyrelsens uppgift finns för närvarande ca 160 000 ha nedlagd åkerjord vilken ännu icke kunnat tillvaratagas för skogsodling eller annan produktiv insats. Den nuvarande takten i skogsodlingen ger vid handen att det utan något extra tillskott av åkerjord skulle taga omkring 15 år för att erhålla en effektiv skogsplanering på den nu outnyttjade åkerarealen. Att det under sådana omständigheter måste vara nationalekonomiskt riktigt att använda denna åkerjord för deltidsjordbruk torde vara fullt klart.

Eftersom det inte är möjligt att erhålla garantilån för förvärv har en presumtiv köpare ofta stora svårigheter för att finansiera köpet. Den mindre fastigheten blir därför ofta svårsåld, vilket kan leda till förfall.

Inte minst ur miljösynpunkt synes det oss välmotiverat att ompröva beslutet att kreditgaranti icke skall lämnas för förvärvslån för deltidsjordbruk.

Med stöd av ovanstående hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om sådan ändring av rationaliseringskungörelsen att kreditgarantier kan lämnas även till förvärv av deltidjordbruket.

Stockholm den 22 januari 1969

Arne Svenungsson (m)

N. Yngve Nilsson (m) Herbert Hermansson (cp) Eskil Tistad (fp)
